

шак почео ницати. У своје време извршио сам побијање притака — тачкање.

Сејање сам извршио 10. фебруара. Све је семе никло до 20. фебруара. Грашак је цветао око 1. априла а стасао за бербу 15. априла.

Две сорте семена за овај опит набавио сам из семенарске радње Naage S. Schmidt из Ерфурта. Једна сорта (Buchsbaum № 1) беше од 20 с.м. висине а друга (Dicksons früheste) од 50 с.м. висине. *Обе сорте показале су се као врло добре, и дале су око 90 кгр. грашка у махунама из ових шест јарчића.*

Од овог истог семена опробао сам производњу и у топлој леји, у којој стиже за бербу на 15 дана раније. Разуме се да је и сетва у топлој леји раније извршена.

Дакле, који хоће да произведе рани грашак, нека покуша овај начин, који није ни скуп ни тежак и који, што је најглавније, може сваки да изведе па и онај пољопривредник који се никад није бавио баштованлуком.

Љуб. Стјепановић.

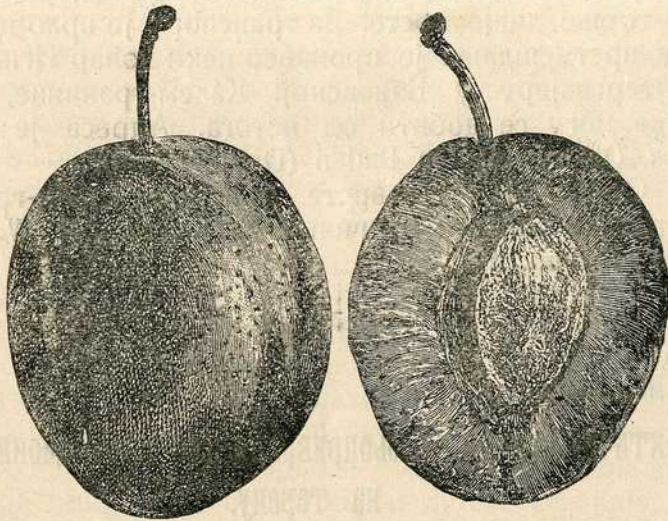
РАНКЕ ШЉИВЕ.

Једна арапска пословица вели: „чије скупо само оно што је лијепо, него и оно, чега мало има!“ Па заиста, ако и за кога, оно за нас пољопривреднике ово особито вриједи. — Свима нам је добро познато, да је особито од воћа, поврћа и грожђа најскупље оно, које најраније дође на пијацу. И мало пажљив посматрач могао је примјетити, да код нас — узмимо н. пр. — шљива дође сирова скоро сва у исто вријеме на пијацу а кашње само придлази док траје сезона. Ушљед тога што је у један исти мах буде много, спане јој и цијена. Према томе ту дакле не може бити ни говора о каквој изразито раној шљиви, као н. пр. код грожђа. (Рани плави Бургундац, разне одлике Шасла, Португизер и др.)

Да рано воће стоји на врло доброј цијени, то ваљда не треба спомињати. Ми ћемо сада узети нашу најглавнију воћку, дакле шљиву. Плава шљива „пожегача или „маџаруша“ код нас стасава некако око Преображенија. И ми за сада немамо какове изразите одлике плаве шљиве, која би раније доспијевала, а била иначе у свему једнака нашој обичној шљиви.

Ради тога сам хтјео и ако је негдје давно у „Тежаку“ писао г. др. Радић о раним шљивама, да ову ствар мало потакнем.

Сл. 14.

Од раних шљива, које су и иначе посве сличне нашој пожегачи, а неке одлике још и крупније, познате су особито оне из билске долине, једнога краја у Баденској (Немачка), којег иначе ради плодности називају „Златна земља“. За сада се сматрају као најбоље ове три одлике плавих раних шљива из билерске долине (Bühlerthal):

Рана Билерка (Bühler Frühzwetsche). Ова врста је на свијетском гласу и донаша тамошњим привредницима велике приходе. Скоро сва се тамо прода као сирова уз велике цијене. Пошто има тврдо месо врло добра је за извоз. Из самог тога краја извезе се за сезоне ове шљиве дневно по 120 до 130 вагона у

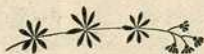

друге крајеве Немачке и у Енглеску. Цијене су изврсне. И у другим крајевима Немачке показала се је као врло добра. Сазријева око св. Илије.

Еберсвајерска ранка (Ebersweierer Frühe) добила је своје име по селу Еберсвајеру у Билерталу. Врло је плодна, а наличи потпуно нашој пожегачи. Боје је црно модре. Сазријева иза Петрова-дана.

Цимерова ранка (Zimmers Frühzwetsche). Наша слика показује нам плод ове шљиве, која зре нешто прије св. Илије. Дрво је снажно и бујно расте. Месо је чврсто, даде се цијепати од коштице, као и код оне горње двије врсте. За транспорт је врло подесна. Ову врсту шљива је произвео неки воћар Игњат Фус у Отерсвајеру у Баденској. Калем-гранчице, као и воћке могу се добити од истога. Адреса је: Jgnaz Fuss, Ottersweier in Baden (Deutschland).

Од горње двије врсте лиферује калем-гранчице и присаде позната башчованска радња: E. W. Uthink Bühl (Baden).*)

Бор. Милутиновић.

Практични огледи у пољопривреди или вегетациони огледи на терену.

I

Општи појмови о земљи (терену).

Земља, која служи као ослонац за становање и делимично као средина за исхрану готово свих пољо-

*) Свраћајући пажњу наших привредника на овај чланак г. *Степановића*, држимо, да би и код нас требало још ове године одпочети покушаје са овим шљивама ранкама, које имају у трговини као свежа роба велику важност. — Да што пре произведемо род ових шљива у Србији и да видимо како код нас успева — у што ми ни мало не сумњамо — најбоље би било одабрати, по неколико шљивових стабала, али не сувише старих, него младих од 8 до 15 година. Овим шљивама се подсеку тестерицом гране и на ове патрљке укаламе се калем-гранчице ових ранки. Да се не помешају сорте, најбоље је на једну шљиву само једну врсту ранке накаламити. Српско Пољопривредно Друштво наручило је ових калем-гранчица, па ко жели, нека се што пре обрати, јер је крајње време калемљења.

Уредништво „Тужака“.